

Ford a Stalin: JAK ŽÍT LIDSKY

- CZ24 News | 27. února 2024

RUSKO: Tak jsem fakticky znovu přeložila tuto knihu vnitřního prediktoru SSSR, neboť původní překlad do českého jazyka byl paskvil, a to jak literárně, tak fakticky, čímž se z něj ve skutečnosti stala diverze vůči práci vnitřního prediktoru SSSR! Někdo si může myslet, že si jen vymýšlím, a dělám se chytrou. Já netvrdím, že můj překlad bude úplně bez chyb, to asi není nikdy ničím, či že je literárně úplně dokonalý, ale dá se číst, nebude v něm chybět polovina poznámek pod čarou a nejsou v něm hrubé zásahy do základního textu, kde si původní „překladatel“, když se mu něco nezdálo prostě něco vynechal, dopsal... V podstatě stačí porovnat jakékoliv tři stránky textu (kromě závěru a příloh, které jsem kdysi překládala já), původního překladu s tím mým, abyste viděli podstatný rozdíl.

(Původní překlad [zde](#).)

Ted' k samotné knize, myslím, že je to jedna ze základních knih vnitřního prediktoru SSSR, kterou by si měl každý přečíst. Mluví se v ní hodně i o globálním prediktoru, který je v ní nazýván „světové zákulisí“. Je obsahově velmi vyvážená a je v ní vše podstatné. Porovnává se v ní kapitalismus se socialismem a vysvětluje se, jaké chyby se za socialismu dělali. Z této knihy se fakticky uceleně dozvíte to, co se vám úryvkovitě ve svých pořadech Otázka-Odpověď snaží sdělit Valerij Viktorovič Pjakin, proto vám skutečně velmi doporučuji si ji přečíst. Stojí to za to! A pokud je někdo kovaným marxistou, tak by měl tu knihu dočíst do konce bez ohledu na to, co se v ní o marxismu píše, možná zjistí, že se vlastně ve svých názorech nijak s autory nerozchází a pomůže mu to zamyslet se nad tím, proč se socialistický tábor „zhroutil“, protože to mělo své důvody jak v chybách, kterých se lidé při budování socialismu dopouštěli, tak i v tom, že jim plánovitě „světové zákulisí“ házelo klacky pod nohy a vedlo je tam, kam nechtěli dojít. Je to o znalostech a tato kniha by mnohým lidem mohla pomoci uspořádat si z kaleidoskopického pohledu na svět mozaiku.

A tady z ní máte dvě ochutnávky:

Henry Ford: Na zemi ještě nikdy nebyl nadbytek produkce, jinak by musel být nadbytek štěstí a blahobytu, a bez ohledu na to pozorujeme občas podivnou podívanou, kdy svět pocítuje hlad po zboží, a průmyslový stroj zase nedostatek pracovních sil. Mezi tyto dva stavy – mezi poptávku a prostředky pro její uspokojení – se tlačí nepřekonatelné finanční překážky <v mnohém vyvolané lichvářstvím bank a burzovními spekulacemi>. Výroba i trh práce jsou kolísavými, nestabilními faktory. A místo toho, abychom se posouvali stále vpřed, pohybujeme se nárazově, jednou příliš rychle a podruhé stojíme na místě. Pokud je příliš mnoho kupujících, mluvíme o nedostatku zboží, pokud nikdo nechce kupovat, mluvíme o nadvýrobě. **A já osobně vím, že jsme vždy měli nedostatek zboží a nikdy nadvýrobu** (vyčlenili jsme v citaci). Možná se občas vyskytl nadbytek nějakého nevhodného druhu zboží, ale to není nadvýroba – to je výroba bez plánování. Možná, že na trhu občas leží velké množství příliš drahého zboží. Ale ani to není nadvýroba, ale buď chybná výroba nebo chybná kapitalizace <tj. pokus zvýšit zisk cestou zvýšení ceny>. Dílo jde dobře nebo špatně, podle toho, zda ho dobře nebo špatně řídíme. Proč sejeme obilí, hloubíme šachty nebo vyrábíme zboží? **Proto, že lidé musí jíst, ohřívat se, oblékat se a mít předměty potřebné pro svůj každodenní život.** Žádné další důvody nejsou, nicméně tento důvod je neustále skrýván, lidé se nelopotí proto aby sloužili společnosti <tj. druhým lidem>, ale aby vydělali peníze <pro sebe> (vyčlenili jsme v citaci)[1]. A to vše jen proto, že jsme vynalezli finanční systém, který místo toho, aby byl pohodlným prostředkem výměny zboží, je často její přímou překážkou[2]. Ale o tom později.

Jen proto, že špatně hospodaříme, musíme často strádat v obdobích takzvaných „neúspěchů“. Pokud by u nás došlo k rozsáhlé neúrodě, dovedu si představit, že by ve státě byl hlad. Ale nedokážu přijmout, že můžeme být odsouzeni ke hladu a chudobě jen kvůli špatnému hospodaření pramenícímu z našeho nesmyslného finančního systému[3]. Rozumí se, že válka hospodářství našeho státu rozhodila. Vykolejila tak celý svět. Ale nejen válka je tím vinna. Ta jen obnažila mnohočetné chyby našeho finančního systému <ve skutečnosti obnažila neopodstatněnost nadějí na samoregulaci výroby a přerozdělování produkce v souladu se skutečnými životními potřebami na základě volného trhu> a především nezvratně dokázala, jak vratké je jakékoliv dílo postavené jen na finančním základě.

Josif Vissarionovič Stalin prakticky dokázal, že makroekonomika státu může stabilně pracovat v režimu systematického plánovitého snižování cen: po zrušení přidělového systému v roce 1947 se každoročně snižovaly ceny, což bylo dokladem nesporného růstu produktivity společenské práce. Jenže na rozdíl od H. Forda, který prováděl politiku plánovitého snižování cen na mikroúrovni ekonomiky v rámci jemu podřízeného koncernu Ford Motors, v SSSR se politika plánovitého snižování cen realizovala v hranicích státu-superkoncernu. V důsledku této politiky rostl blahobyt všech, nejen převážně těch, kteří „v tom umějí chodit“, aby nemuseli žít jen z výplaty – přičemž s velkým odstupem ukazatelů v porovnání se zbylou společností.

To je jedna z věcí, kterou Stalinovi „světové zákulisí“ a jeho poskoci – finanční a burzovní šibři a jimi přikrmovaná společenská „věda“ a novináři – také nedokážou prominout. Na druhé straně je současná ruská „opozice“ buď úplně pitomá, nebo se s konečnou platností zalekla, a proto není schopná postavit režim před požadavek: „Ať žije stalinská politika plánovitého snižování cen!“

Pokud by byl problém se stažením, je soubor k dispozici i [zde](#):

[1] Zde Henry Ford ve své podstatě mluví o demografické podmíněnosti mravně zdravých potřeb lidí a staví je proti zvráceným degradačně-parazitickým potřebám. O významu rozdělení všech potřeb lidí ve společnosti na tyto dvě třídy se mluvilo v Odbočení od tématu č. 6.

Jenže tyto dvě třídy vzájemně se vylučujících potřeb v plánování zřetelně nerozlišuje, a proto není terminologicky přesný.

[2] O příčinách se mluvilo v Odbočení od tématu č. 6, kde byla řeč o vlastnostech „tržního mechanismu“ ve smyslu regulátoru meziodvětvových proporcí výroby a přerozdělování produkce podle principu upřednostňování uspokojování degradačně-parazitického spektra potřeb formovaného davo-„elitářskou“ společností, ve které převládají nelidské typy struktury psychiky, a tudíž i jim vlastní mravnost a etika.

[3] To v plné míře platí i pro současný ruský systém zformovaný úsilím reformátorů v období prezidentství B. N. Jelcina.

Ford a Stalin: O tom, jak žít lidsky

autorský kolektiv
VNITŘNÍ PREDIKTOR SSSR

[Ford-a-Stalin-o-tom-jak-zit-lidsky_CZStáhnout](#)

Preklad (ke stažení zde) má dobrú kvalitu, takže ďakujeme. Našiel som ale nejaké veci, ktoré sa mi nezdarujú v samotnom pôvodnom texte.

1. Avšak súčasne s tým v širokých vrstvách spoločnosti začalo rásť to, čo internacisté nazývajú „antisemitizmom“ 223. Ve vzniklých spoločenských podmienkach se takové osoby jako L. D. Bronštejn (Trockij), L. B. Rosenfeld (Kameněv), G. Je. Apfelbaum (Zinovjev) a další jejich soukmenovci – tehdy kultovní vůdci revoluce a „pracujícího lidu“...

To platí jmenovitě pro cikány. Jednou z charakteristických črt jejich kultury je také parazitismus na okolní necikánské společnosti. ...

„To platí jmenovitě pro cikány. Jednou z charakteristických črt jejich kultury je také parazitismus na okolní necikánské společnosti.“

Explicitné upozorňovanie na Židov a cigánov je presne spôsob myslenia, akým sa uberali ideologickí vodcovia 3. ríše a ich ľudácki poskokovia. Je to podprahové programovanie etnickej nenávisti.

Tomuto sa chceme vyhnúť.

2. Rozhovor so Stiglitzom: Stiglitz je západný prorožimný profesor – Nobelova cena, jeho tézy ako „Davos 2022 bola premeškaná príležitosť na globalizáciu, Olaf Scholz ešte neumožnil maximálne sprístupniť vakcíny pre Afriku. Záchrana globálnej demokratickej politiky rozsiahlymi ekonomickými zmenami – iný opis Great Reset. Investujme do zelenej ekonomiky a zotavíme sa z korona krízy. Potrestať Rusko za Ukrajinu.“ Kryje chrbát Bidenovi a varuje pred ohrozením od republikánov, resp. Trumpa.

Keď sa nad tým naozaj zamyslíme, Stiglitzove rozsiahle zmeny sú mäkká verzia pri zachovaní hegemonie USA a Schwaabov Great Reset tvrdá verzia pri zrušení nielen USA, ale celého kapitalizmu s návratom do feudalizmu nadnárodných korporácií. Pre nás neponúka výhodný variant ani jeden. Podľa filozofie téza, antitéza, syntéza bude výsledok jasný – deindustrializácia a

depopulácia sa naozaj udeje. U Schwaaba silou zlovôle, u Stiglitz logikou okolností. Rozdiel je iba v tom, či nás budú utláčať a okrádať Američania, alebo kráľovské rody západnej Európy. Chcel by som pripomenúť, že útlak kráľovských rodov bol podľa historickej skúsenosti omnoho tvrdší.

Stiglitz podľa mňa hľadá zmeny len preto, aby udržal finančný systém pod kontrolou Fed. Musíte si teda vybrať – buď Stiglitz, alebo zakázanie úrokov, lebo Stiglitz hľadá spôsob, ako západný systém reformovať, teda udržať! Stiglitz je plne za globalizáciu, chce zrušiť burzové špekulácie a znížiť úroky spodným bankám, ale udržať dolár, centrálnu banku a Federal Reserve, ktoré normálne berú 8%, nie 5, ako malé banky. To, že to prepálili s tlačением dolárov a museli dať dočasne 0%, na veci nič nemení. Takže Stiglitz chce zrušiť menších špekulantov v dolnej časti spoločenskej pyramídy, ale zachovať systém s úrokmi Fedu na špici pyramídy. Stiglitz chce odrezať zmenárnikov ale zachovať vrchných úžerníkov. Miesto zmenárnikov chcú digitálne platby, so zmenárníkmi ale skončí aj hotovosť, takže Stiglitz de-facto zamlčiava zásadné otázky.

Zvyšok sveta hľadá ale alternatívy úniku pred nátlakom západu – ako napr. ruský ЦПФС – alternatíva SWIFT, ruské karty MIR ako alternatíva Visa a Mastercard, Šanghajska organizácia spolupráce ako náhrada diktátu CFR, China-Africa Development Fund ako alternatíva MMF, China Development Bank ako alternatíva World Bank. Únik hľadal aj Kaddáfí s Africkou úniou a africkou alternatívou MMF, preto ho zabili – chceli sa zmocniť riadenia týchto projektov.

Práca síce žiada úplný zákaz úrokov (ako má arabský svet), ale cituje ako autoritu technologa vrchných úžerníkov Stiglitz, ktorý chce potopiť iba malých a veľkých nechať zožrať všetko. Takže publikácia je logicky nekonzistentná, zrušiť úroky a udržať západný finančný systém zásadnou reformou sú protichodné veci.

Pri žiadosti o úplné zrušenie úrokov sa treba zamyslieť, či Arabi s 0% úrokov sú špička sveta a či je to optimálny model, keď sami Arabi hľadajú okľuky, ako tento nábožensky motivovaný predpis obchádzať. Podľa mňa systém zúčtovania v národných menách problém rieši dostatočne, keď národné meny kontrolujú štáty. Ideologický predpis 0% úroku nie je potrebný, ak emisia štátnej meny je v rukách štátnej inštitúcie. Zrušiť dlhové peniaze úplne by bola strata významného katalyzátora rozvoja hospodárstva, ale ak voľný prístup k dlhovým peniazom existuje, musí byť aj úrok ako potrebný brzdiaci mechanizmus. V skutočnosti treba zákonne obmedziť výšku úroku aj mieru zisku bánk, aby zisky bánk nikdy neprevyšovali prínos z činnosti bánk pre ekonomiku. Napr. ak banka dosiahne zisk nad zákonnú hranicu v pomere ku vloženému kapitálu, musí prebytok odvieť štátu. Čiastočnou výnimkou by mohol byť investičný stimul so súhlasom štátu – investícia do konkrétneho projektu.

ZDROJ: Fórum KOB

AUTOR: Irena